

La recette de la Bonne nouvelle

Par John D. Amos
des soixante-dix

Hyvän sanoman resepti

Vanhin John D. Amos
seitsemänkymmenen koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Si vous avez déjà visité l'État d'où je viens, la Louisiane, vous connaissez probablement beaucoup de nos délicieux plats : le gumbo, le jambalaya, l'étouffée et bien d'autres.

De temps en temps, je me sens assez courageux pour préparer l'un de ces plats savoureux. La dernière étape implicite de chaque recette, après avoir mélangé tous les ingrédients et suivi toutes les instructions, consiste à goûter une dernière fois afin de vérifier qu'il ne manque rien. En général, à ce stade, j'entends les grands chefs cuisiniers créoles me chuchoter à l'oreille : « Rajoute encore de l'assaisonnement spécial Tony ! » L'assaisonnement spécial Tony est un mélange d'épices créole de ma ville natale, Opelousas, en Louisiane. Il sert souvent d'« ingrédient secret » pour rectifier les erreurs commises lors de la préparation de la recette.

Mon épouse, Michelle, et moi avons eu l'honneur de servir en tant que dirigeants de mission en Louisiane. Lors de la dernière soirée de nos missionnaires au foyer de la mission, avant qu'ils ne retournent auprès de leur famille, nous avons pour tradition de leur apprendre à cuisiner la recette spéciale du jambalaya de Michelle. En plus de leur témoignage de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ, nos missionnaires quittaient la mission avec un goût pour la cuisine.

Il y a quelques mois, je parcourais la page « Médias de l'Évangile » quand j'ai vu un lien vers une série de courtes vidéos intitulée Conversations sur le rétablissement avec Russell M. Nelson. Le titre d'une des vidéos de la série a retenu

Millaista voisi olla se, että lisää elämäsi enemmän Jeesusta Kristusta?

Jos olet joskus vieraillut kotiosavaltiossani Yhdysvaltain Louisianassa, tunnet todennäköisesti monia maukkaita ruokiamme – gumbo, jambalaya, étouffée, ja luettelo jatkuu jatkumistaan.

Silloin tällöin huomaa, että uskaltaudun kokkaamaan käyttäen jotakin näistä herkullisista resepteistä. Kun kaikki ainekset on sekoitettu ja yksityiskohtaisia ohjeita noudatettu, viimeisenä vaiheena – jota ei ole reseptissä – on tehdä lopullinen makutesti ja tarkistaa, puuttuuko jotakin. Siinä vaiheessa voin kuulla kreolikeittiölegendojen kuiskaavan korviini: ”Lisää siihen Tony'sia.” Tony's on kreolimauste, jota valmistetaan kotikaupungissani Opelousasissa Louisianassa. Sitä käytetään usein ”salaisena ainesosana” korjaamaan puutteita, joita on tapahtunut reseptiä noudatettaessa.

Vaimollani Michellellä ja minulla oli kunnia palvella lähetystyönjohtajina Louisianassa. Meillä oli perinteenä opettaa lähetysaarnaajia valmistamaan jambalaya vaimoni erityisen reseptin mukaan heidän viimeisenä iltanaan lähetyskodissa ennen kuin he palasivat perheidensä luo. Sen lisäksi, että lähetysaarnajamme arvostivat todistustaan Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista, he lähtivät lähetyskentältä arvostuen reseptejä.

Muutama kuukausi sitten selailin kirkon mediakirjastoa ja näin linkin lyhyiden videoiden kokoelmaan nimeltä Restoration Conversations with President Russell M. Nelson [Keskusteluja palautuksesta presidentti Russell M. Nelsonin

mon attention et m'a fait sourire. La vidéo s'intitulait « Les Écritures sont les recettes de Dieu pour une vie heureuse ». J'ai immédiatement cliqué sur la vidéo et regardé le président Nelson enseigner à un groupe d'enfants de la Primaire un message simple et puissant sur la façon d'être heureux. Il a dit : « Si vous faites un gâteau, vous suivez la recette, n'est-ce pas ? Et vous obtenez un bon résultat à chaque fois, non ? »

Il a poursuivi en évoquant son 95^{anniversaire} qui approchait : « Les gens me demandent souvent : 'Qu'est-ce que vous mangez ? Quel est votre secret ?' » Ce à quoi il a répondu : « Le secret, ce sont les Écritures. Lisez-les et mettez en application les principes qu'elles contiennent. »

Voilà, le secret d'une vie heureuse est simple : il suffit de suivre la recette que Dieu nous donne dans les Écritures. C'est ce que j'appelle la « recette de la Bonne nouvelle ».

Que faire si quelque chose ne se passe pas comme prévu en suivant la recette ? Eh bien, dans la recette de la Bonne nouvelle, il y a un « ingrédient secret » qui garantit qu'à la fin, ce sera toujours une réussite. La réponse, c'est toujours Jésus-Christ.

Nous traversons tous des moments où nous doutons de la qualité de nos ingrédients, où nous avons du mal à suivre les instructions, où nous passons trop vite à l'étape suivante, où quelque chose que nous ne maîtrisons pas se produit, etc.

Comment y remédier ? Il suffit d'ajouter davantage d'actions qui invitent Jésus-Christ à faire partie de notre vie.

Concrètement, comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Lorsque j'étais président de mission, toutes les six semaines j'avais le plaisir de m'entretenir avec chacun de nos jeunes missionnaires. Pendant ces entretiens individuels, les missionnaires demandaient souvent conseil sur la façon d'améliorer l'efficacité de leur équipe.

Un jour, un missionnaire est arrivé pour son entretien individuel et s'est assis. J'ai immédiatement vu, à son attitude, que quelque chose le tracassait profondément. Je lui ai demandé : « Frère, de quoi aimeriez-vous que nous parlions aujourd'hui ? » Il m'a alors décrit les difficultés qu'il rencontrait avec son collègue et la façon

kanssa].Yhden luettelossa olevan lyhyen videon nimi kiinnitti huomioni ja sai minut hymyilemään. Sen nimi on "Scriptures Are God's Recipes for Happy Living" [Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan antamia reseptejä onnelliseen elämään]. Napsautin heti tuota kahden minuutin videota ja katsoin, kun presidentti Nelson opetti ryhmälle Alkeisyhdistyksen lapsia yksinkertaisen ja voimallisen sanoman siitä, kuinka olla onnellinen. Hän opetti: "Jos valmistat kakkua, noudatat ohjeita, eikö niin? Ja saat hyvän tuloksen joka kerta, eikö niin?"

Hän jatkoi kertoen, että hän täyttää pian 95 vuotta: "Ihmiset kysyvät: 'Mitä syöt? Mikä on salaisuutesi?'" Hän vastasi: "Salaisuuteni on nimeltään pyhät kirjoitukset. Voisitte lukea niitä ja kokeilla niitä."

No, siinäpä se. Yksinkertainen salaisuus onnelliseen elämään on vain noudattaa Jumalan antamaa reseptiä, kuten se esitetään pyhissä kirjoituksissa. Kutsun sitä "hyvän sanoman reseptiksi".

Mitä tehdä, jos jokin menee pieleen reseptiä noudattaessa? No, hyvän sanoman reseptissä on "salainen ainesosa", joka takaa, että lopulta kaikki onnistuu aina hyvin. Vastaus on aina Jeesus Kristus.

Meillä kaikilla taitaa olla hetkiä, jolloin meistä tuntuu, etteivät aineksemme ole kyllin hyviä, tai meidän on vaikea noudattaa ohjeita tai ehkä teemme jotakin väärin tai tapahtuu jotakin, mihin emme voi vaikuttaa, ja niin edelleen.

Mikä on parannuskeino? On yksinkertaisesti lisättävä enemmän sitä, mikä kutsuu Jeesuksen Kristuksen elämäsi.

Millaista siis voisi olla se, että lisää elämääsi enemmän Jeesusta Kristusta?

Palvellessani lähetysjohtajana minulla oli ilotavata henkilökohtaisesti jokainen nuori lähetysaarnaajamme kuuden viikon välein. Kahdenkeskisessä tapaamisessa oli tavallista, että lähetysaarnaajat pyysivät opastusta siihen, kuinka kehittyä tehokkuudessa toverinsa kanssa.

Kerran eräs lähetysaarnaaja tuli henkilökohdaiseen puhutteluunsa ja istuutui. Hänen olemuksensa kertoi minulle, että jokin painoi raskaana hänen mieltään. Kysyin: "Vanhin, mistä haluaisit keskustella tänään?" Hän jatkoi kuvailemalla joidakin haasteita, joita hänellä oli toverinsa kanssa, ja sitä, kuinka ne vaikuttivat heidän kykyynsä

dont cela affectait leur travail missionnaire. Les larmes aux yeux, il m'a regardé et m'a demandé : « Président, que dois-je faire ? »

À ce moment-là, je ne savais honnêtement pas quoi répondre. Après un instant, je lui ai demandé s'il était d'accord pour que nous nous mettions à genoux et priions ensemble afin d'être guidés par le Saint-Esprit. Il a accepté, et nous nous sommes agenouillés pour prier et recevoir l'inspiration.

Après la prière, nous sommes restés à genoux un petit moment, puis nous sommes retournés nous asseoir face à face. Je lui ai demandé si nous pouvions lire ensemble un passage des Écritures. En ouvrant les Écritures, je me suis arrêté et je lui ai dit : « Frère, pendant que nous lisons ce verset, posez-vous la question suivante : 'Si je mets en pratique ces vertus, cela améliorera-t-il ma relation avec mon collègue et notre travail missionnaire ?' »

Nous avons ensuite lu Moroni 7:45 à haute voix : « Et la charité est patiente, et est pleine de bonté, et n'est pas envieuse, et ne s'enfle pas d'orgueil, ne cherche pas son intérêt, ne s'irrite pas, ne soupçonne pas le mal, et ne se réjouit pas de l'injustice, mais se réjouit de la vérité, excuse tout, croit tout, espère tout, supporte tout. »

Le missionnaire m'a alors regardé, les larmes aux yeux, et a dit : « Oui, président, mais ce n'est pas facile à faire. » J'ai acquiescé, puis je lui ai rappelé qu'il était un fils de Dieu, doté du potentiel divin d'y parvenir, avec l'aide du Seigneur.

Nous avons ensuite brièvement parlé de la parabole de la pente enseignée par Clark G. Gilbert, des soixante-dix. Cette parabole nous rappelle que nous devons commencer là où nous en sommes et, avec le Seigneur, avancer dans la bonne direction, c'est-à-dire vers les cieux. Je voyais qu'il se sentait encore un peu dépassé parce qu'il allait devoir faire, alors je lui ai demandé d'expliquer l'Écriture qui dit : « C'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. » Il a alors expliqué le concept selon lequel, lorsque nous accomplissons des choses petites et simples, de grandes choses peuvent se produire. Je lui ai demandé de réfléchir et de trouver deux petites choses simples qu'il pourrait faire pour faire preuve de gentillesse envers son collègue.

Après quelques instants, il m'a fait part de ses idées. Je l'ai ensuite invité à prendre une minute

tehdä lähetystyötä. Kyyneleet silmissään hän katsoi minua ja kysyi: ”Lähetysjohtaja, mitä minun pitäisi tehdä?”

Tuona hetkenä en rehellisesti sanottuna tiennyt, kuinka vastata. Lyhyen hetken kuluttua kysyin häneltä, voisimmeko polvistua yhdessä rukoilemaan Hengen johdatusta. Hän suostui, ja me polvistuimme yhdessä ja rukoilimme innoitusta.

Rukouksen jälkeen olimme edelleen polvistuneina lyhyen aikaa ja sitten istuimme tuoleillemme vastakkain. Kysyin, voisimmeko lukea yhdessä erään pyhien kirjoitusten kohdan. Kun avasimme pyhät kirjoituksemme, pysähdyin ja sanoin hänelle: ”Vanhin, kun luemme tätä pyhien kirjoitusten kohta, esitä itsellesi tämä kysymys: Jos elän näiden ominaisuuksien mukaan, parantaako se suhdetta toveriini ja lähetystyötämme?”

Sitten otimme esiin jakeen Moroni 7:45 ja luimme ääneen: ”Ja rakkaus on pitkämielinen ja lempeä eikä kadehdi eikä pöyhkeile, ei etsi omaansa, ei vihastu helposti, ei ajattele pahaa eikä iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuudesta, kaiken se kestää, kaiken se uskoo, kaiken se toivoo, kaiken se kärsii.”

Sitten vanhin katsoi minua kyynelien silmissään ja sanoi: ”Kyllä, lähetysjohtaja, mutta se on vaikeaa.” Olin samaa mieltä ja muistutin häntä siitä, että hän on Jumalan poika, jolla on jumalliset mahdollisuudet tehdä se yhdessä Herran kanssa.

Sitten keskustelimme lyhyesti seitsemänkymmenen koorumin jäsenen, vanhin Clark G. Gilbertin opettamasta vertauksesta kaltevuuskulmasta, joka muistutti meitä siitä, että meidän tulee aloittaa siitä, missä olemme, ja yhdessä Herran kanssa kulkea eteenpäin ja ylöspäin myönteiseen suuntaan. Huomasin, että seuraavat askeleet tuntuivat hänestä yhä hieman hämmentäviltä, joten pyysin häntä kuvailemaan, kuinka hän ymmärsi pyhien kirjoitusten opetuksen ”pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria”. Hän jatkoi kuvailemalla ajatusta, että tekemällä pieniä ja yksinkertaisia asioita voi tapahtua suuria. Pyysin häntä hetken ajan miettimään, mitkä kaksi pientä ja yksinkertaista asiaa hän voisi tehdä ollakseen ystävällinen toverilleen.

Vähän ajan kuluttua hän kertoi ajatuksistaan. Sitten pyysin häntä hetken miettimään, mitkä

pour trouver deux petites choses simples qui lui permettraient de faire preuve de patience envers son collègue. Il m'a fait part de ses idées presque immédiatement. Il était évident qu'il y avait déjà réfléchi avant notre entretien. Je l'ai invité à présenter ces deux idées à Dieu par la prière, et à demander confirmation, conseils et inspiration pour mettre ce plan en œuvre avec une intention réelle. Il a accepté. Pour conclure, je lui ai demandé de me tenir au courant de ses progrès dans sa lettre hebdomadaire.

Au cours des semaines suivantes, j'ai constaté dans ses lettres que la situation s'améliorait. Je pouvais non seulement voir cette amélioration dans ses lettres, mais également dans celles de son collègue. Lors de notre entretien suivant, son attitude et son état d'esprit étaient complètement différents. C'était le jour et la nuit. Je lui ai demandé : « Alors, frère, est-il vrai que 'la charité ne périt jamais' ? » Avec un grand sourire, il a répondu : « Oui, et c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. »

Quand vous suivez la recette de la Bonne nouvelle pour une vie heureuse, souvenez-vous de ce que le président Nelson a enseigné : « Quels que soient vos problèmes ou vos questions, la réponse se trouve toujours dans la vie et les enseignements de Jésus-Christ. Apprenez-en davantage sur son expiation, son amour, sa miséricorde, sa doctrine et son Évangile rétabli de guérison et de progression. Tournez-vous vers lui ! Suivez-le ! »

Lorsque vous avez besoin de « l'écouter » et de savoir comment inviter Jésus-Christ à faire partie de votre vie, pensez à suivre les étapes que le président Nelson nous a enseignées concernant la révélation personnelle :

« Trouvez un endroit tranquille où vous rendre régulièrement. Humiliez-vous devant Dieu. Épanchez votre cœur à votre Père céleste. Tournez-vous vers lui pour trouver des réponses et du réconfort.

« Priez au nom de Jésus-Christ pour vos soucis, vos craintes, vos faiblesses, oui, pour les aspirations mêmes de votre cœur. Et ensuite, écoutez ! Notez les pensées qui vous viennent à l'esprit. Notez vos sentiments et faites ce que vous vous sentez poussés à faire. En répétant ce processus jour après jour, mois après mois, année après année, vous 'progresserez dans le principe de la révélation.' »

kaksi pientä ja yksinkertaista asiaa hän voisi tehdä ollakseen kärsivällinen toverinsa kanssa. Hän kertoi miltei heti kaksi ajatustaan. Oli selvää, että hän oli pohtinut tätä jo ennen tapaamista. Kutsuin häntä viemään nuo muutamat asiat Jumalan eteen rukouksessa ja pyytämään vahvistusta, ohjausta ja innoitusta siihen, kuinka toteuttaa suunnitelmaansa vakain aikein. Hän suostui. Lopuksi pyysin häntä antamaan lyhyen päivityksen viikoittaisessa kirjeessään.

Seuraavien viikkojen kuluessa huomasin hänen viikoittaisista kirjeistään, että asiat olivat kohentumassa. Sen lisäksi, että näin tuon kohentumisen hänen viikoittaisissa kirjeissään, saatoin nähdä sen myös hänen toverinsa viikoittaisissa kirjeissä. Seuraavassa henkilökohtaisessa puhuttelussamme näin päivänselvän eron hänen kasvoillaan ja hänen hengessään. Kysyin häneltä: ”Vanhin, onko siis totta, ettei rakkaus koskaan katoa?” Hän vastasi leveästi hymyillen: ”Kyllä, ja pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria.”

Kun noudatatte hyvän sanoman reseptiä saadaksenne onnellisen elämän, muistakaa presidentti Nelsonin opetus: ”Olipa teillä mitä tahansa kysymyksiä tai ongelmia, vastaus löytyy aina Jeesuksen Kristuksen elämästä ja opetuksista. Oppikaa lisää Hänen sovituksistaan, Hänen rakkaudestaan, Hänen armostaan, Hänen opistaan ja Hänen palautetusta parantumisen ja edistymisen evankeliumistaan. Kääntykää Hänen puoleensa! Seuratkaa Häntä!”

Kun teidän pitää ”kuulla Häntä” ja tietää, kuinka kutsua Jeesus Kristus elämäänne, voisitte noudattaa vaiheita, joita presidentti Nelson on opettanut meille henkilökohtaisesta ilmoituksista:

”Etsikää hiljainen paikka, jonne voitte mennä säännöllisesti. Nöyrytkää Jumalan edessä. Vuodattakaa sydämenne taivaalliselle Isällemme. Kääntykää Hänen puoleensa saadaksenne vastauksia ja lohtua.

Rukoilkaa Jeesuksen Kristuksen nimessä huolenaiheistanne, peloistanne, heikkouksistanne – niin, sydämenne kaipauksista. Ja sitten kuunnelkaa! Kirjoittakaa muistiin ajatukset, joita tulee mieleenne. Tallentakaa tuntemuksenne ja toteuttakaa ne teot, joihin tunnette innoitusta. Kun toistatte tämän prosessin päivä toisensa jälkeen, kuukausi toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, te '[kasvatte] ilmoituksen periaatteessa.’”

Je sais que Jésus-Christ est notre Sauveur et Rédempteur. Il a « accompli tout ce dont nous avons besoin pour retourner auprès de [notre] Père céleste ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Todistan, että Jeesus Kristus on Vapahtajamme ja Lunastajamme. Hän on ”saanut aikaan kaiken, mitä me tarvitsemme, jotta voimme palata taivaallisen [Isämme] luo”. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.